

[Finansministeren]

gende ledighed, vi nu oplever, er et resultat af regeringens politik. Det var, synes jeg, en af de mere mystiske udtalelser. Hr. Camre sagde, at vi ser dag for dag, hvordan regeringens politik ikke er i stand til at løse opgaverne. Nej, hr. Camre, vi ser slet ikke nogen virkninger af regeringens politik endnu, for den er ikke begyndt at virke. De første virkninger kommer 1. januar, når finansloven træder i kraft, og så kommer der nogle virkninger den 1. marts, når der forsvinder to dyrtidsportioner plus taktreguleringen. Det eneste af det, regeringen har fået gennemført indtil nu, som har virket, er avancestoppet, stoppet for udbytter, honorarer og tantiemer samt det midlertidige lønstop; de reelle virkninger af regeringens økonomiske politik indtræder først, når finansloven træder i kraft 1. januar, og når virkningerne af dyrtidsindgrebet fra 16. oktober træder i kraft den 1. marts. Derfor er den stigning i ledigheden, vi oplever i disse uger, ene og alene resultatet af den politik, den tidligere regering har ført. Det er ubestrideligt, det er logisk, og det synes jeg hr. Camre burde være opmærksom på, inden han fremturer. Den vækst i ledigheden, der sker fra 1982 til 1983, er et resultat af den politik, hr. Camre har haft et medansvar for indtil for tre måneder siden. Den nye regerings politik begynder først at virke til foråret, og da er vi desværre oppe på det højere ledighedstal. Vi kan så håbe, at det, vi gør, kan få dette tal bragt ned.

Så vil jeg sige, at vi håber da i øvrigt, at socialdemokratiet vil være til at få i tale. Vi noterer os aftalen om pensionsskatten. Hr. Heinesen var også inde på den, men jeg må sige, at det var ikke meget oplysende, hvad vi hørte om, hvad socialdemokratiet ville sætte i stedet. Jeg respekterer, at ligesom vi ikke tror på Karl Marx, tror hr. Camre ikke på det liberalistiske samfundssystem, men derfor kan vi jo godt leve i samme samfund og prøve at løse nogle fælles problemer. Det var altså på et lidt løst grundlag, hr. Camre formulerede tankegangen. Der var meget filosofi – om end ikke til en Nobelpris – men der var ikke meget substans. Hr. Camre talte om, hvordan alting forandrede sig i disse år, og at vi stod over for en verdenskrise. Kendte vilkår og gamle systemer falder sammen i den voldsomme udvikling, der sker. De rystelser, der udgår fra de store landes politik,

skaber vanskeligheder, og derfor må vi analysere situationen, sagde hr. Camre. Ja, det skal vi da, men vi skulle også gerne vide, hvad vi skal gøre ved den, og her mener jeg, der var behov for, at socialdemokratiet formulerede sig noget mere præcist.

Fru Ingerlise Koefoed har jeg ikke så mange bemærkninger til. Hun var bedrøvet. Det var hun også i går. Det bebrejder jeg hende ikke, for vores politik er jo ikke en, som vi har forudset hun skulle bære igennem på alle punkter. Jeg noterede mig, at vi på et par enkelte punkter i går stemte sammen. Det var jeg glad for, fordi det skaffede regeringen et flertal, men det er klart, at meget skiller os.

Der blev dog stillet mig et par spørgsmål. Hvad med praktikpladserne? Ja, når vi vedtager finansloven, vedtager vi f. eks. oprettelse af 1.650 nye praktikpladser inden for statens område. Det er et spørgsmål, jeg derfor kan svare klart på. Hvad med samarbejdet mellem det private og det offentlige? Ja, her kan fru Ingerlise Koefoed jo læse regeringens program til investeringsfremme, for der er mange gode eksempler: bedre kontraktforhold, privatisering, uddelegering af produktionsopgaver, også samproduktion, hvor det offentlige, amter, kommuner og stat, og private virksomheder i fællesskab laver en række ting. Det er sådan, vi opfatter samarbejde, og det vil vi da i allerhøjeste grad være med til at udbygge.

Hr. Bilgrav-Nielsens bemærkninger har jeg allerede et par gange været inde på, og jeg skal bare understrege, at det er det lange perspektiv og det indkomstpolitiske, som er noget meget, meget væsentligt for os. Vi har jo ikke været helt enige med det radikale venstre om, i hvilken udstrækning man skulle stramme. Det er stadig regeringens tankegang, at vi bliver nødt til at gøre endnu mere ved statsfinanserne, og jeg tror også, vi har mulighed for at få det radikale venstre i tale i den sag. Vi har nogle uafklarede spørgsmål, som jeg eller andre ministre gerne vil vende tilbage til, men alfa og omega er naturligvis, at konkurrenceevnen forbedres, det har hr. Bilgrav-Nielsen ret i.

Hr. Glensgård rejste forskellige spørgsmål. Arbejder vi langsigtet nok, spurgte hr. Glensgård. Han mente det ikke selv, for han mente, at regeringen kun tænkte på 1983. Det er uretfærdigt. Regeringen tænker på budget-